

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10So/4/2014
Identifikačné číslo spisu:	1011200846
Dátum vydania rozhodnutia:	25.03.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1011200846.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky: Z. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX I. XX, O. W. XXXX/X, právne zastúpený AK Roštár - Slovák s.r.o., so sídlom Révová 7, 811 02 Bratislava, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, Ul. 29. augusta 8, 813 63 Bratislava, o výplatu predčasného starobného dôchodku, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29. októbra 2013, č. k. 8Sd/105/2011-33, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29. októbra 2013, č. k. 8Sd/105/2011-33 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd potvrdil rozhodnutie č. XXX XXX XXXX 0 zo dňa 18.03.2011, ktorým odporkyňa podľa § 293bt ods. 2, § 67 ods. 5 a § 112 ods. 6 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 543/2010 Z. z. zastavila od 10.05.2011 výplatu predčasného starobného dôchodku.

Proti uvedenému rozsudku podal navrhovateľ včas odvolanie, ktorým namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa. Poukázal na to, že sťažnosťou voči postupu odporkyne - návrhom na jeho preskúmanie sa domáhal preskúmania postupu odporkyne, ktorá rozhodla, že sa mu za obdobie od 10.02.2011 do 30.09.2011 zastavila výplata predčasného starobného dôchodku, nakoľko sa s účinnosťou od 10.02.2011 stal dôchodkovo poistený ako „zamestnanec“. Uvedenú sťažnosť odporkyňa postúpila na prejednanie a rozhodnutie Krajskému súdu Bratislava, ktorý napadnuté rozhodnutie odporkyne potvrdil. Navrhovateľ v odvolaní namietal, že s rozhodnutím prvostupňového súdu nesúhlasí v celom rozsahu a zopakoval skutkový stav a dôvody obsahovo totožné s dôvodmi uvedenými v podaní krajskému súdu z 01.12.2012 nazvanom návrh na prerušenie konania, pre ktoré považoval postup odporkyne za rozporný s ústavou. Žiadal aby odvolací súd vydal podľa § 220 OSP rozhodnutie, ktorým napadnuté rozhodnutie odporkyne zruší v celom rozsahu. Podaním z 02.12.2013 navrhovateľa doplnil odvolanie o svoje osobné posúdenie predmetnej veci.

Odporkyňa vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa označila jeho dôvody za neopodstatnené,

trvala na správnosti svojho rozhodnutia a odkázala na obsah svojho vyjadrenia z 03.05.2011.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 OSP a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je potrebné zrušiť.

Predmetom konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa preskúmajúceho rozhodnutie odporkyne z 18.03.2011 o zastavení výplaty predčasného starobného dôchodku navrhovateľa.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že potom ako zistil konštatovaný skutkový stav, dospel po preskúmaní napadnutého rozhodnutia odporkyne záveru, že napadnuté rozhodnutie č. XXX XXX XXXX 0 zo dňa 18.03.2011 je správne a bolo vydané v súlade so zákonom a preto ho potvrdil podľa § 250q ods. 2 OSP.

Podľa názoru odvolacieho súdu však vzhľadom na rozsah odôvodnenia a najmä z hľadiska jeho obsahu nemožno konštatovať naplnenie požiadaviek kladených zákonom na náležité odôvodnené a presvedčivé rozhodnutie v zmysle § 157 ods. 2 OSP.

Z obsahu odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa vyplýva, že súd prvého stupňa len prevzal opis postupu odporkyne tak ako vyplýval z jej vyjadrenia z 09.05.2015 a bez toho aby zaujal svoje stanovisko k námietkam a argumentom vznesených navrhovateľom a toto primeraným spôsobom právne odôvodnil, obmedzil sa na strohé konštatovanie o správnosti a zákonnosti napadnutého rozhodnutia, čo bolo dôvodom jeho potvrdenia podľa § 250q ods. 2 OSP.

Podľa názoru odvolacieho súdu takéto odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa neposkytuje dostatok argumentačných podkladov na posúdenie ako sa súd vysporiadal najmä s námietkami navrhovateľa spochybňujúcimi súladnosť v postupe odporkyne aplikovaných relevantných ustanovení zákona o sociálnom poistení s ústavou.

Okrem toho ušlo pozornosti súdu prvého stupňa, že podaním z 01.12.2011 odporkyňa oznámila, že dňa 20.10.2011 vydala ďalšie rozhodnutie vo veci predčasného starobného dôchodku navrhovateľa, ktorým jeho výplatu od 01.10.2011 uvoľnila a toto navrhla tiež potvrdiť, čo súd ponechal bez povšimnutia.

V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že súd pri preskúmaní rozhodnutia orgánu sociálneho poistenia rozhoduje o zákonom nároku na dávku dôchodkového poistenia na základe skutkového stavu veci (§ 153 ods. 1 v spojení s § 246c OSP). Ak v priebehu konania o preskúmanie rozhodnutia o dôchodku orgán sociálneho poistenia vydal ďalšie rozhodnutie týkajúce sa nároku na niektorú z dôchodkových dávok, je povinnosťou súdu posúdiť aj jeho zákonnosť, pokiaľ z neho nie je zrejmé, že sa stalo už len samo predmetom konania a nahradilo v plnom rozsahu predtým vydané rozhodnutie. O tomto novo vydanom rozhodnutí treba rozhodnúť popri predošlom a pokiaľ ho mení, v spojení s ním, lebo sa týka takisto nároku vyplývajúceho zo spoločného základu a ohľadne ktorého bol podaný opravný prostriedok. Obdobne treba postupovať aj v prípade, keď odporkyňa v priebehu konania o nároku na niektorú z dávok vydá viacero rozhodnutí.

Bez zaujatia stanoviska k argumentom navrhovateľa spochybňujúcim postup odporkyne v konaní, v ktorom vydala rozhodnutie o zastavení a následne o uvoľnení výplaty predčasného starobného dôchodku navrhovateľa je súdom prvého stupňa vyslovené konštatovanie o správnosti a zákonnosti napadnutého rozhodnutia (rozhodnutí) odporkyne nepresvedčivé a predčasné a ako také neposkytujúce dostatočne jasný, zrozumiteľný a náležité odôvodnený výsledok jeho rozhodovacej činnosti, tak „aby sťažovateľ nemusel hľadať odpoveď na nastolenú problematiku v rovine dohadov, aby sa s prijatými závermi bolo možné stotožniť ako s logickým záverom procesu poznania nielen právnych záverov, ale aj záverov

skutkových, z ktorých právne závery vychádzajú.” (III. ÚS 311/07).

Odvolací súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že „súčasťou základného práva na súdnu ochranu v občianskom súdnom konaní podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je právo na odôvodnenie, ktorého štruktúra je rámcovo upravená v § 157 ods. 2 OSP“ (II ÚS 78/05).

Z uvedených dôvodov možno konštatovať, že postupom súdu prvého stupňa sa navrhovateľovi odňala možnosť konať pred súdom, preto Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 221 ods. 1 písm. f/ OSP zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, ktoré aj náležitým spôsobom v zmysle § 157 ods. 2 OSP odôvodní.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.